

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1232/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	I. G.	Czyn z pkt 1 i 2 wyroku	
2.	M. G. (1)	Czyn z pkt. 3 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Czyn z pkt. 1 wyroku</p> <p>1. W październiku 2009 r. oskarżona I. G. i M. M. (1) wspólnie nabyli samochód marki S. (...) o nr rej. (...), który został przez nich zarejestrowany w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w L. w dniu 14 października 2009 r. . M. M. (1) został w dowodzie rejestracyjnym tego samochodu wpisany jako współwłaściciel. M. M. (1) i oskarżona I. G. pozostawali wtedy w związku konkubenckim .</p> <p>2. W styczniu 2015 r. M. M. (1) i oskarżona I. G. zakończyli swój związek i od tego czasu pozostają w konflikcie na tle rozliczeń finansowych .</p> <p>3. W dniu 23 maja 2015 r. oskarżona I. G. poprosiła swojego sąsiada M. T. o napisanie umowy kupna sprzedaży samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) zawartej pomiędzy nią a M. M. (1). M. T. napisał własnoręcznie tą umowę w swoim domu w G. przy ul. (...), gmina S. na podstawie danych podanych jej przez oskarżoną I. G. . Następnie po sporządzeniu tej umowy nieustalona osoba z rodziny oskarżonej I. G. na polecenie oskarżonej lub sama oskarżona , najprawdopodobniej w jej miejscu zamieszkania w miejscowości G. ul. (...)</p>	<p>Dowód rejestracyjny k. 22 , zeznania świadka M. M. (1) k. 7, 44-45 , 137-138 , częściowo wyjaśnienia oskarżonej I. G. k. 73, k. 97 i k. 135-136 .</p> <p>zeznania świadka M. M. (1) k. 7, 44-45 , 137-138 , częściowo wyjaśnienia oskarżonej I. G. k. 73, k. 97 i k. 135-136 .</p> <p>zeznania świadków : M. M. (1) k. 7, 44-45 , 137-138, M. T. k. 36, 138 , umowa kupna sprzedaży samochodu k. 18 , opinia Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych klasycznych badań dokumentów k. 52-55 , nagranie na płycie CD k. 141.</p> <p>Zawiadomienie o nabyciu pojazdu k. 17 , umowa kupna sprzedaży samochodu k. 18 , opinia Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych klasycznych badań dokumentów k. 52-55</p> <p>zeznania świadków : M. M. (1) k. 7, 44-45 , 137-138 , umowa kupna sprzedaży samochodu k. 18 , opinia Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych</p>		
---	--	--	--

podrobiła na tej umowie podpis M. M. (1) .

4. W dniu 02 czerwca 2015 r. oskarżona złożyła w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w L. zawiadomienie o nabyciu pojazdu do którego dołączyła w/w umowę z dnia 23.05.2015 r. z podrobionym podpisem M. M. (1) i na wskutek tego działania został wystawiony przez funkcjonariusza publicznego – pracownika Wydziału Komunikacji dowód rejestracyjny z którego treści wynikało iż jest ona wyłącznym właścicielem samochodu marki S. (...) o nr rej. (...).

Czyn z pkt. 2 wyroku

5. w dniu 29 września 2016 r. w M. , województwo (...) , oskarżona I. G. składając zeznania w Komendzie Powiatowej Policji w M. w sprawie RSD 317/16 mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym zeznała nieprawdę z obawy przed grożącą jej lub osobą jej najbliższym odpowiedzialności karnej zeznając , że M. M. (1) osobiście w jej obecności oraz w obecności jej syna M. G. (1) złożył podpis w miejscu sprzedającego na dokumencie umowa kupna sprzedaży pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) z dnia 23.05.2015 r.

Czyn z pkt. 3 wyroku

klasycznych badań dokumentów k. 52-55 .

zeznania świadków : M. M. (1) k. 7, 44-45 , 137-138 , umowa kupna sprzedaży samochodu k. 18 , opinia Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych klasycznych badań dokumentów k. 52-55 .

<p>6. w dniu 25 października 2016 r. w M. , województwo (...) , oskarżony M. G. (1) składając zeznania w Komendzie Powiatowej Policji w M. w sprawie RSD 317/16 mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym zeznał nieprawdę z obawy przed grożącą jemu lub osobą jemu najbliższym odpowiedzialności karnej zeznając , że M. M. (1) osobiście w jego obecności oraz w obecności jego matki I. G. złożył podpis w miejscu sprzedającego na dokumencie umowa kupna sprzedaży pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) z dnia 23.05.2015 r. .</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>I. G. M. G. (1)</p>	<p>Czyn z pkt. 1 i 2 wyroku Czyn z pkt. 3 wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Fakt iż to M. M. (1) sprzedał oskarżonej udział w wysokości 1/4 w własności samochodu S. (...) nr rej. (...) za kwotę 500 zł i podpisał się w</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej I. G. k. 73, k. 97 i k. 135-136 i oskarżonego M. G. (1)</p>		

obecności oskarżonych na umowie sprzedaży tego samochodu z dnia 23 maja 2015 r. .			
1.OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2 , 3 ,4 , 5 i 6	Częściowo wyjaśnienia oskarżonej I. G., zeznania świadków M. M. (1) i M. T. oraz dokumenty wskazane przy faktach 1-6	<p>Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie jakim Sąd dał im wiarę częścią z których opisała powody konfliktu między nią M. M. (1) oraz kiedy nabyli oni samochód marki S. (...) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z zeznania świadka M. M. (1) .</p> <p>Zeznania świadków M. M. (1) i M. T. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z opinią Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych</p>	

		<p>klasycznych badań dokumentów (k. 52-55) .</p> <p>Sąd dał pełną wiarę opinii Komendy Wojewódzkiej Policji w R. Laboratorium Kryminalistyczne nr HL-I-34/17 z przeprowadzonych klasycznych badań dokumentów . Biegły w tej opinii w sposób logiczny w oparciu o całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski . Opinia ta jest jasna , logiczna i fachowa .</p> <p>Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów za wyjątkiem umowy z dnia 23 maja 2015 r. (k. 18) nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonej I. G. i</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom</p>	

wyjaśnienia oskarżonego
M. G. (1)

oskarżonych odnośnie
faktu iż to M. M.
(1) sprzedał samochód
udział w wysokości ¼ w
własności samochodu S.
(...) nr rej. (...) za kwotę
500 zł i podpisał się
w obecności oskarżonych
na umowie sprzedaży
tego samochodu z dnia
23 maja 2015 r.. W
tym zakresie wyjaśnienia
oskarżonych są nie
niejasne , nielogiczne ,
wewnętrznie sprzeczne
i nakierowane na
uniknięcie
odpowiedzialności i
pomniejszenie swojej
winny. Przedstawiona
przez oskarżonych wersja
wydarzeń stanowi przyjętą
przez nich linię obrony ,
która nie znalazła
jednak potwierdzenia w
zgromadzonym w sprawie
materiale dowodowym.
Należy zauważyć iż z
zebranego w sprawie
materiału dowodowego w
postaci : zeznań świadków
M. M. (1) i M. T. oraz
dokumentów wskazanych
w punkcie 2.1. wynika
wprost iż oskarżona I. G.
popelniła czynu z art. 270
§ 1 k.k. w zb. z art. 272
k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
opisany w pkt. 1 wyroku i
czyn z art. 233 § 1 a k.k.
opisany w pkt. 2 wyroku
zaś oskarżony M. G. (1)
czyn z art. 233 § 1 a k.k.
opisany w pkt. 2 wyroku.
Należy wskazać iż z opinii
Komendy Wojewódzkiej
Policji w R. Laboratorium
Kryminalistyczne nr HL-
I-34/17 z
przeprowadzonych

		<p>klasycznych badań dokumentów wynika wprost iż podpis w miejscu sprzedającego na umowie z dnia 23 maja 2015 r. nie został nakreślony przez M. M. (1) i mamy do czynienia z podpisem powstałym w drodze naśladownictwa autentycznego podpisu M. M. (1) (k. 52-55). Ponadto z nagranie na płycie CD (k. 141) przedłożonego przez obojczyce oskarżonych wynika wprost iż M. M. (1) nie podpisał tej umowy i nic o niej nie wiedział. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonych w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1 i 2 3	I. G. M. G. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn z pkt. 1 wyroku			
Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. karze podlega , kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument			

lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Występek ten ma charakter umyślny. Przedmiotem ochrony jest publiczne zaufanie do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego (tak wyrok Sądu Najwyższego z 3 VI 1996 r., II KKN 24/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 2, poz. 5). Przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k., zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony (tak Andrzej Marek Komentarz do art. 270 Kodeksu Karnego).

Natomiast zgodnie z treścią art. 272 k.k. karze podlega kto wyludza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do

wystawienia dokumentu. Przepis art. 272 k.k. określa odpowiedzialność za wyłudzenie poświadczenia nieprawdy (zwane niekiedy „falszem intelektualnym pośrednim”) przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu. Należy przyjąć, że wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności mającej znaczenie prawne, gdyż należy to do znamion poświadczenia nieprawdy, które sprawca wyłudza. Zachowanie sprawcy polega na podjęciu podstępnych zabiegów zmierzających do uzyskania dokumentu potwierdzającego nieprawdziwą, a korzystną dla sprawcy, okoliczność mającą znaczenie prawne. Sprawca może przy tym wprowadzać wystawcę dokumentu w błąd bezpośrednio przez dostarczenie fałszywych informacji lub dokumentów albo pośrednio, np. przy pomocy innych osób potwierdzających nieprawdziwe informacje. Nie muszą to jednak być działania szczególnie przebiegłe, których wykrycie wymaga ponadprzeciętnej uwagi i przezorności. Istotę przestępstwa wypełnia bowiem wprowadzenie w błąd osoby uprawnionej

do wystawienia dokumentu, którym poświadczają w nim nieprawdę działając w dobrej wierze. Przepis określony w art. 272 k.k. można się dopuścić jedynie umyślnie - w zamiarze bezpośrednim wyłudzenia poświadczenia nieprawdy. Przepis z art. 272 k.k. ma charakter materialny i jest dokonane z momentem zrealizowania skutku w postaci wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, tj. uzyskania takiego dokumentu (tak Andrzej Marek Komentarz do art. 272 Kodeksu Karnego).

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonej I. G. realizuje wszystkie znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku albowiem oskarżona w dniu 02 czerwca 2015 r. w L. ulica (...) w Starostwie Powiatowym, województwo (...), posłużyła się umową z dnia 23.05.2015 r. kupna sprzedaży pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) jako autentyczna wiedząc, że podpis w miejscu Sprzedającego o treści M. M. (2) jest podrobiony. Swoim działaniem doprowadziła do wyłudzenia poświadczenia nieprawdy przez podstępne wprowadzenie błąd

funkcjonariusza publicznego upoważnionego do wystawienia dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego na w/wym. pojazd nr rej. (...) . Oskarżona złożyła bowiem w dniu 02 czerwca 2015 r. zawiadomienie o nabyciu pojazdu do którego dołączyła w/w umowę z dnia 23.05.2015 r. i na wskutek tego działania został wystawiony dowód rejestracyjny z którego treści wynikało iż jest ona wyłącznym właścicielem samochodu marki S. (...) o nr rej. (...). Należy ponownie wskazać iż dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Ponadto przestępstwa określonego w art. 272 k.k. można się dopuścić jedynie umyślnie - w zamiarze bezpośrednim wyłudzenia poświadczenia nieprawdy i ma charakter materialny i jest dokonane z momentem zrealizowania skutku w postaci wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, tj. uzyskania takiego dokumentu. W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonej odnośnie czynu z pkt. 1 wyroku realizowało te przesłanki .

Czyn z pkt. 2 i 3 wyroku .

Zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.k. kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Natomiast z treści art. 233 § 1 a k.k. wynika iż jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W powyższej sprawie oskarżona I. G. zrealizowała znamiona czynu z art. 233 § 1 a k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku , albowiem w dniu 29 września 2016 r. w M. , województwo (...), oskarżona składając zeznania w Komendzie Powiatowej Policji w M. w sprawie RSD 317/16 mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym zeznała nieprawdę z obawy przed grożącą jej lub osobą jej najbliższemu odpowiedzialności karnej zeznając , że M. M. (1) osobiście w jej obecności oraz w obecności M. G. (1) złożył podpis w miejscu sprzedającego na dokumencie umowa

kupna sprzedaży pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) z dnia 23.05.2015 r. .

W powyższej sprawie oskarżony M. G. (1) zrealizowała znamiona czynu z art. 233 § 1 a k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku, albowiem w dniu 25 października 2016 r. w M. , województwo (...), oskarżony składając zeznania w Komendzie Powiatowej Policji w M. w sprawie RSD 317/16 mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym zeznał nieprawdę z obawy przed grożącą jemu lub osobą jemu najbliższym odpowiedzialności karnej zeznając , że M. M. (1) osobiście w jego obecności oraz w obecności I. G. złożył podpis w miejscu sprzedającego na dokumencie umowa kupna sprzedaży pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) z dnia 23.05.2015 r. .

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	3	M. G. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W treści art. 66 § 1 i 2 k.k. wskazane zostały więc trzy przesłanki warunkowego umorzenia postępowania związane z czynem zarzucanym oskarżonemu to jest : społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, wina nie jest znaczna , zagrożenie karą za zarzucane sprawcy przestępstwo nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności . W powyższej sprawie czyn który popełnił oskarżony M. G. (1) spełnia wszystkie wyżej wskazane przesłanki. Niewątpliwym jest , iż w tym przypadku społeczna szkodliwość czynu jak i winna sprawcy nie jest znaczna . Ponadto należy wskazać

iż czyn którego znamiona wypełnił oskarżony to jest czyn z art. 233 § 1a k.k. jest zagrożony karą nie przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności . W powyższej sprawie dotychczasowy sposób życia oskarżonego , który popełnił ten czyn mając ukończone 17 lat , oraz motywacja oskarżonego związana z popełnieniem tego przestępstwa i fakt , iż nie był on dotychczas karany (k. 130) , wskazuje , że spełnia on również tą przesłankę warunkowego umorzenia postępowania . Pozytywna ocena postawy oskarżonego oraz jego dotychczasowego życia wskazuje , iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa . Jeżeli chodzi o kolejną przesłankę wskazaną w art. 66 § 1 k.k. - braku wątpliwości co do popełnionego czynu, to taki brak wątpliwości wynika przede wszystkim z postawy sprawcy i złożenia przez niego wiarygodnych wyjaśnień. Formalne przyznanie się do winy nie jest jednak warunkiem sine qua non orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., I KK 301/03, OSNKW 2004, nr 1, poz. 9). Ustawa bowiem wymaga jedynie, aby zachodził brak wątpliwości

co do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu i okoliczności tego czynu - w aspekcie wskazanych w art. 66 k.k. przesłanek stosowania tej instytucji. W powyższej sprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 84, 102,136) . Należy jednak stwierdzić, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika niezbicie że dopuścił się on zarzucanego mu czynu który przez Sąd został zakwalifikowany jako czyn z art. 231 § 1a k.k.. Dlatego też okoliczności jego popełnienia nie budzą w powyższej sprawie żadnych wątpliwości.

#	1.6. Umorzenie postępowania		
---	-----------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
---	--	--	--

#	1.7. Uniewinnienie		
---	--------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
--	--	--	--

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			
--	--	--	--

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. G. M. G. (1)	1, 2 i 5 4	1, 2 3	<p>Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynu opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonej dobra oraz okoliczności działania oskarżonej . Oskarżona naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest wiarygodność dokumentów i prawidłowe działanie instytucji publicznych i wymiaru sprawiedliwości . Za okoliczność łagodząca Sąd uznał fakt iż oskarżony nie była dotychczas karana (k. 129) . Orzeczona wobec oskarżonej kara łączna grzywny 150 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonej funkcję wychowawczą i powstrzymać ją w przyszłości od popełnienia podobnych czynów.</p> <p>Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt.</p>

			7 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego M. G. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych. Sąd uznał iż ten środek karny będzie stanowił dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość i środek ten spełni wobec oskarżonego funkcję zarówno prewencyjną jak i wychowawczą.
1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G. (2)	6	1	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych DRZ Nr 1609/18 przez pozostawienie ich w aktach sprawy .
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych I. G. i M. G. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich sytuację majątkową .	
1.1Podpis		